

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภอคงหลวง จังหวัดมุกดาหาร
และอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. ๒๕๓๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒
เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ.
๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอคงหลวง จังหวัดมุกดาหาร และอำเภอ
ธาตุพนม จังหวัดนครพนม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดมุกดาหาร และอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม พ.ศ. ๒๕๓๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดมุกดาหาร และอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

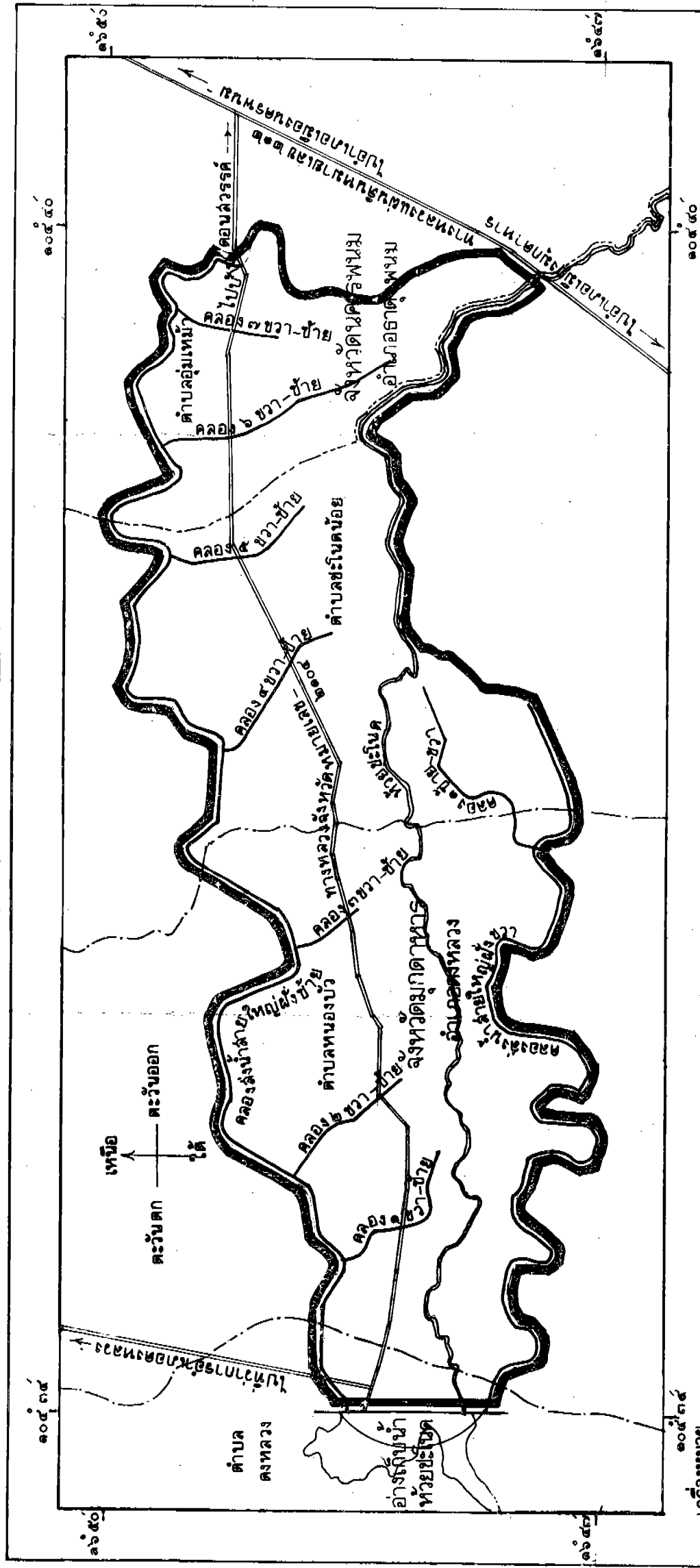
บังคับให้ของที่บ้านแม่อยู่ตรงหลวง
จังหวัดมุกดาหาร และอำเภอธาตุพนม
จังหวัดนครพนม

มาตรา ๑ : ๕๐๐๐๐

เมตริก

๕๐๐   ๐   ๑   ๒

กิโลเมตร

เครื่องหมาย

แนวเขตแดนคงบริเวณท้องที่ที่ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองและอนุรักษ์
พ.ศ. ๒๕๐๕

ทำนบดิน

กรมชลประทาน

ฝ่ายคุณค้ำและจิตรูปที่ต้น

เขียน ๒๕๖๕. หัวหน้าฝ่าย

ออก October ปี ๑๙๖๖ หน้า ๑๖

100

[Handwritten signature]

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๐๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๒

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก กรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองข่อย สร้างประตูละบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการอ่างเก็บน้ำห้วยชะโนด ในท้องที่อำเภอ ดงหลวง จังหวัดมุกดาหาร และอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม เสร็จแล้ว แต่ยังขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรจัดทำคันและคูน้ำเพื่อส่งน้ำไปยังไร่นาโดยทั่วถึงกัน เพื่อให้เกษตรกรนำไปใช้ในการเกษตร อันจะทำให้ผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น และทำให้การใช้น้ำ เป็นไปโดยประหยัด สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้